

UZASADNIENIE

M. P., w pozwie z 18 stycznia 2016 r. skierowanym przeciwko Ubezpieczeniowemu Funduszowi Gwarancyjnemu, wniósł o zasądzenie od pozwanego kwoty 100.000 zł z tytułu częściowego odszkodowania wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 3 października 2014 r. do dnia zapłaty, a także kosztów procesu wg norm przepisanych, w tym opłaty skarbowej od pełnomocnictwa. W uzasadnieniu powód wskazał, że doznał w dniu 27 sierpnia 2014 r. szkody polegającej na uszkodzeniu pojazdu J. o nr. rej. (...) na skutek kolizji z pojazdem sprawcy - kierującego samochodem marki R. (...) o nr. rej. (...) KM. Powód zgłosił szkodę firmie (...), która w związku z ustaleniem, że sprawca wypadku nie miał w jego dacie ważnego obowiązkowego ubezpieczenia OC przekazała sprawę pozwanemu, dokonując uprzednio wyczenia wysokości szkody w pojeździe powoda na kwotę 48501,10 zł. Pismem z 30 czerwca 2015 r. pozwany odmówił przyjęcia odpowiedzialności, tłumacząc swoją decyzję analizą przebiegu zdarzenia i przerzucając odpowiedzialność za spowodowanie kolizji na powoda. /pozew - k. 3-4, 28, 32-33/

W odpowiedzi na pozew z dnia 13 maja 2016 r. pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości oraz zasądzenie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego wraz z opłatą skarbową od pełnomocnictw. Strona pozwana nie negowała, że doszło do kolizji. Pozwany zakwestionował jednak powództwo co do zasady jak i wysokości podnosząc, że nie posiada legitymacji biernej do występowania w sprawie, gdyż kolizja spowodowana była w całości zachowaniem powoda i to on ponosi za nią wyłączną winę. Z ostrożności procesowej strona pozwana podniosła także zarzut 90 % przyczynienia się powoda do powstania szkody oraz zakwestionowała rozmiar i wysokość szkody (w tym aby wszystkie uszkodzenia były spowodowane zdarzeniem), a także datę, od której pozostawała w zwłoce, gdyż otrzymała dokumenty dopiero w dniu 14 kwietnia 2015 roku. /odpowiedź na pozew - k. 39 - 56/

Sąd Okręgowy ustalił następujące fakty:

W dniu 27 sierpnia 2014 r. o godz. 19:35 na skrzyżowaniu ulic (...) miała miejsce kolizja samochodu marki J. o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonego przez właściciela - M. P. z samochodem marki R. (...) o numerze rejestracyjnym (...) prowadzonym wówczas przez R. G., który oddalił się z miejsca zdarzenia. Samochód, którym poruszał się R. G. w momencie zdarzenia, nie posiadał obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej - polisa ważna do 12 sierpnia 2014 roku oraz ważnego badania technicznego pojazdu. /okoliczności niesporne; kserokopia dowodu rejestracyjnego i faktury dot. zakupu samochodu - k. 83 - 85; pismo i kserokopie dokumentów pośrednika - k. 111 i 112 - 133/

M. P. nabył ww. samochód od spółki (...) w dniu 25 sierpnia 2014 r. Pojazd ten został sprowadzony przez pośrednika z Niemiec w stanie uszkodzonym i naprawiony w kraju przy użyciu oryginalnych części używanych. /kserokopia dowodu rejestracyjnego i faktury dot. zakupu samochodu - k. 83 - 85; pismo i kserokopie dokumentów pośrednika - k. 111 i 112 - 133; zeznania powoda - k. 166v. 167v. e-protokół (...):10:32 - 00:58:01/

Kolizja miała miejsce na jezdni asfaltowej o szer. 7 m - dwa pasy ruchu, przy stanie nawierzchni: mokra, czysta, gładka, płaska; włączonym oświetleniu ulicznym; temperaturze +14 °C; zachmurzeniu całkowitym; pogodzie bezwietrznej; braku zamglenia i opadów oraz na terenie zabudowanym o dopuszczalnej prędkości 50 km/h. /kserokopia notatki urzędowej funkcjonariusza (...) K. w Ł. - k. 8 - 8v.; protokół oględzin - k. 9 - 10 załączonych akt sprawy VII W 4218/14/

Bezpośrednio przed zdarzeniem M. P. nie wyprzedzał pojazdu R., lecz autobus znajdujący się przed skrzyżowaniem w zatoczce autobusowej. Powód zasygnalizował zamiar wykonania manewru skrętu w prawo w ul. (...) będąc na wysokości autobusu. Przy czynności tej, poruszając się z niewielką prędkością, powód nieznacznie odbił pojazdem w lewą stronę, nie przekraczając jednak osi jedni. M. P. w chwili manewru poczuł uderzenie w tył samochodu. Jego pojazd, na skutek uderzenia przemieścił się w kierunku ogrodzenia posesji przy ul. (...) i stojącego przy nim słupa telekomunikacyjnego i uderzył w te przedmioty. Gdy powód wysiadł z samochodu okazało się, że drugi uczestnik zdarzenia odjechał. Samochód R. tuż przed zderzeniem oślepił powoda światłami "długimi". M. P. nie miał możliwości

podjęcia manewru obronnego, nie spodziewał się uderzenia w tył samochodu, a odległość J. od ogrodzenia nie pozwalała mu zareagować. /zeznania powoda - k. 166v. 167v. e-protokół (...):10:32 - 00:58:01 i k. 491v. - 492 e-protokół (...):36:08 - 00:43:56/

Jedyną przyczyną w/w kolizji był błąd w taktyce jazdy kierującego pojazdem R., który spóźnił się z reakcją na powstałą sytuację drogową oraz nie można wykluczyć jego błędu w technice jazdy. Wersja zdarzenia powoda jest wersją prawdopodobną. Nic nie wskazuje na to, aby przebieg zdarzenia był inny. /opinia biegłego - k. 192 - 251v., k. 285 - 297; k. 490v. - 491v. e-protokół (...):07:53 - 00:33:49/

Powód, po 2 miesiącach od zdarzenia, naprawił pojazd we własnym zakresie w garażu wraz ze znajomym mechanikiem. Powód w przeszłości pracował w zakładach zajmujących się naprawą samochodów. Naprawa polegała na wymianie elementów uszkodzonych. Części zakupione zostały na giełdzie samochodowej w P. - sprzedawca zapewniał, iż części są nowe i pochodzą z rozbiórki auta używanego do testów zderzeniowych. /zeznania powoda - k. 166v. 167v. e-protokół (...):10:32 - 00:58:01/

M. P. przedstawił kosztorys, w którym rozszerzono naprawę pojazdu łącznie o ponad 50 pozycji - nie wszystkie te uszkodzenia znajdują odzwierciedlenie w dokumentacji fotograficznej, pojazd w momencie oględzin był częściowo zdemontowany. Wobec tego nie można zakwalifikować wszystkich elementów wyszczególnionych w kosztorysie powoda, gdyż mogły powstać wcześniej.

Pojazd, uczestniczył kolejno w następujących kolizjach (w wyniku których został uszkodzony): w kwietniu 2014 r. - uszkodzona strona lewa i prawa, lewy przód J. (koszt naprawy 66.294,04 euro), w sierpniu 2014 r. tj. - w przedmiotowej szkodzie - uszkodzony przód i tył J. oraz w grudniu 2014 roku - uszkodzony przód i prawa strona J. (koszt naprawy 54.857,94 zł brutto). Uszkodzenia we wszystkich kolizjach były duże.

Przy wyliczaniu kosztów naprawy pojazdu powoda korzystano z systemu A., przy uwzględnieniu najniższej stawki roboczogodziny za pracę blacharsko - lakierniczą (90 zł/h) oraz z użyciem części oryginalnych sygnowanych logo producenta pojazdu. Dla pojazdu marki J. (...) brak jest innych części zamiennych niż oryginalne, tj. jakości O, mogących służyć jego naprawie. W stosunku do części z rynku wtórnego zastosowano 50 % potrącenie wartości. Rzeczywisty koszt naprawy pojazdu w związku z przedmiotowym zdarzeniem wyniósł 80.763,56 zł. /kalkulacja naprawy powoda - k. 11 - 14; zeznania powoda - k. 166v. 167v. e-protokół (...):10:32 - 00:58:01; opinia biegłego - k. 192 - 251v., k. 285 - 297, k. 490v. - 491v. e-protokół (...):07:53 - 00:33:49/

Po drugim wypadku z udziałem pojazdu J., powód sprzedał samochód za pomocą pośrednika, od którego go zakupił z powodu braku pieniędzy na jego naprawę - samochód nie nadawał się do użytku. /zeznania powoda - k. 166v. 167v. e-protokół (...):10:32 - 00:58:01/

Wyrokiem nakazowym z dnia 19 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie VII W 4218/14, Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi uznał R. G. obwinionego o to, że: w dniu 27 sierpnia 2014 r. ok. g. 19:35 w Ł. na skrzyżowaniu ul. (...) z ul. (...) przy posesji nr (...), będąc właścicielem samochodu marki R. (...) o nr. rej. (...), dopuścił pojazd do jazdy po drodze publicznej, pomimo, że wymagane urządzenia w pojeździe nie nadają się do spełnienia swego przeznaczenia, w tym samym miejscu i czasie nie zachował szczególnej ostrożności, nie zachował bezpiecznego odstępu od pojazdu poprzedzającego w razie hamowania lub zatrzymania, w wyniku czego uderzył w tył poprzedzającego samochodu, wykonującego manewr skrętu w prawo, po czym popchnięty samochód marki J. o nr. rej. (...), uderzył w słup telekomunikacyjny oraz w ogrodzenie posesji nr (...) ul. (...). Następnie odjechał z miejsca - tj. o wykroczenie z art. 86 § 1 i 3 k.w., 96 § 1 pkt 5 k.w. i 97 k.w., za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów, z tą modyfikacją w zakresie czynu wyczerpującego dyspozycję art. 97 k.w., że będąc uczestnikiem ruchu wykroczył przeciwko innym przepisom ustawy Prawo o ruchu drogowym, czym wypełnił dyspozycję art. 86 § 1 k.w. w zw. z art. 96 § 1 pkt 5 k.w. oraz art. 97 k.w., wymierzając mu karę grzywny w kwocie 500 zł. Wyrok ten uprawomocnił się w dniu 24 lutego 2015 r. /kserokopia wyroku - k. 7; wyrok wraz ze wzmianką o prawomocności - k. 69 -70 załączonych akt sprawy VII W 4218/14/

W okresie od 30 czerwca 2014 roku, powodowi za wielokrotne naruszanie przepisów i zasad bezpieczeństwa ruchu drogowego, cofnięto uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi. Uprawnienia przywrócono M. P. decyzją Prezydenta Miasta Ł. z 29 lipca 2015 r. Wyrokiem z dnia 3 grudnia 2015 roku wydanym w sprawie VII W 3340/14 M. P. został skazany za prowadzenie w dniu 18 sierpnia 2014 roku samochodu bez wymaganych uprawnień. /kserokopia notatki urzędowej funkcjonariusza (...) K. w Ł. - k. 8 - 8v.; kserokopia wyroku - k. 57; informacja z K. - k. 58; informacja z K. Ł. - k. 146; pismo - k. 443/

M. P. zgłosił przedmiotowe zdarzenie do (...). W dniu 1 kwietnia 2015 r. M. P. otrzymał informację, iż jego sprawa zostanie przekazana do Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego. /kserokopia zgłoszenia - k. 9, informacja - k. 15/

Pozwany otrzymał dokumenty powoda dnia 14 kwietnia 2015 r. /bezsporne/

Decyzją z dnia 30 czerwca 2015 r. pozwany odmówił powodowi wypłaty odszkodowania. (...) w Ł., wniosło w imieniu powoda odwołanie od decyzji odmownej pozwanego załączając kalkulację naprawy pojazdu. W odpowiedzi z dnia 23 lipca 2015 r. Ubezpieczeniowy Fundusz Gwarancyjny potrzymał swą decyzję odmowną. /decyzje - k. 16 i 23; odwołanie wraz z kalkulacją - k. 17 - 22/

M. P., przed rozpoznaniem sprawy (przed i po omawianym zdarzeniu) uczestniczył w szeregu zdarzeń drogowych. W ich wyniku prowadzone przezeń pojazdy były uszkodzane, a szkody były kompensowane świadczeniami różnych ubezpieczycieli. /zestawienie (...) k. 67 - 68; zeznania powoda - k. 166v. 167v. e-protokół (...):10:32 - 00:58:01/

W obrębie Ronda (...) w Ł., w dniu 27 kwietnia 2010 r. miało miejsce zderzenie z pojazdem objętym wówczas ochroną ubezpieczeniową (...) S.A. w Ł.. Wg ustaleń ubezpieczyciela sprawca zdarzenia zajeżdżał drogę powodowi. Tytułem świadczeń ubezpieczeniowych wypłacono M. P. kwotę 7.100 zł odszkodowania oraz 1.200 zł zadośćuczynienia. /informacja z (...) S.A. - k. 438/

Zgodnie z dokumentacją (...) S. A. w S., M. P. uczestniczył w szkodzie w dniu 18 września 2011 r., w związku, z którą (...) S.A. w Ł. wypłaciła świadczenie ubezpieczeniowe- odszkodowanie w wysokości 6.754,60 zł. /zestawienie - k. 460 - 462/

M. P. 3 – krotnie - w dniach: 1 lipca 2017 r., 5 lutego 2018 r. oraz 5 czerwca 2013 r. uczestniczył w zdarzeniach drogowych, w których prowadzony przez niego samochód został uszkodzony przez pojazdy objęte wówczas ochroną ubezpieczeniową przez (...) S.A. w W.. Każdorazowo za przyczynę kolizji uznano wymuszenie pierwszeństwa przez pojazdy objęte ochroną tego ubezpieczyciela. Przyczyną kolizji z dnia 1 lipca 2017 r. było wymuszenie pierwszeństwa przez samochód sprawcy. Z kolei przyczyną kolizji z dnia 5 lutego 2018 r. było niezachowanie przez sprawcę ostrożności i nie ustąpienie powodowi pierwszeństwa podczas wjazdu na rondo. Natomiast przyczyną kolizji z dnia 5 czerwca 2013 r. było niezachowanie przez sprawcę pierwszeństwa przejazdu podczas zmiany kierunku jazdy. W przypadku zdarzenia z dnia 5 czerwca 2013 r. świadczenie ubezpieczeniowe zostało wypłacone w 2 transzach. Początkowo w wysokości 21.136,47 zł w wyniku postępowania likwidacyjnego - kosztorysu ofertowego (...) S.A. w W.. Następnie wyrokiem Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 1325/13 orzeczono zapłatę kwoty 30.910,23 zł. /zaświadczenia (...) - k. 439 - 440 i 449, 451; zestawienie - k. 460 - 462/

Powód dochodził od Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego, w Sądzie Okręgowym w Łodzi - sprawie II C 184/16, zapłaty odszkodowania z tytułu uszkodzenia należącego wówczas do niego pojazdu J., za szkodę powstałą w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 16 grudnia 2014 r. z udziałem nieobjętego ubezpieczeniem OC pojazdu. Szkada powstała w wyniku wymuszenia pierwszeństwa przez sprawcę na jadącym na rondzie samochodzie marki J.. Sąd, przyjmując znaczne przyczynienie poszkodowanego, zasądził wówczas na rzecz powoda kwotę 17.708,82 zł wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia 11 grudnia 2016 r. /zestawienie (...) - k. 451; fakty znane Sądowi z urzędu/

Zgodnie z dokumentacją (...) S.A. w S. M. P. uczestniczył także w 5 innych zdarzeniach szkodowych w związku, z którymi (...) S.A. w W. wypłaciło świadczenia odszkodowawcze:

-odszkodowanie w wysokości 8.600 zł za szkodę z dnia 12 września 2011 r.;

-odszkodowanie w wysokości 5.984,87 zł za szkodę z dnia 15 lutego 2012 r.;

-odszkodowanie w wysokości 11.238,35 zł za szkodę z dnia 19 września 2012 r.;

-odszkodowanie w wysokości 9.269,55 zł za szkodę z dnia 12 czerwca 2012 r.;

-odszkodowanie w wysokości 11.218,27 zł za szkodę z dnia 31 października 2012 r. /zestawienie - k. 460 - 462/

Ponadto M. P. 2 - krotnie w dniach: 18 sierpnia 2014 r. oraz 17 czerwca 2014 r. uczestniczył w kolizjach spowodowanych przez pojazdy pozostające pod ochroną ubezpieczeniową Towarzystwa (...) S.A. w W.. W dniu 18 sierpnia 2014 r. w wyniku wymuszenia pierwszeństwa przy wyjeździe z drogi podporządkowanej wyrządzono szkodę, w wyniku której na podstawie orzeczenia Sądu Rejonowego dla Łodzi-Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 173/15 wypłacono świadczenie o wysokości 59.438,77 zł, w skład którego weszły: kwota należności głównej o wysokości 45.889,44 zł oraz skapitalizowane odsetki o wysokości 13.549,33 zł. Natomiast w dniu 17 czerwca 2014 r. w wyniku niezachowania szczególnej ostrożności przez sprawcę podczas zmiany pasa ruchu wjechał on w prawidłowo jadący pojazd M. P. powodując zdarzenie z udziałem kilku pojazdów. W następstwie tego, w wyniku przeprowadzonego postępowania na podstawie orzeczenia Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt I C 291/15 wypłacono świadczenie o wysokości należności głównej 37.616,29 zł oraz skapitalizowane odsetki o wysokości 10.537,99 zł. /zaświadczenie (...) S.A. - k. 445; wyrok wraz z uzasadnieniem - k. 479 483v.; zestawienie - k. 460 - 462/

Zgodnie z dokumentacją (...) S.A.

w S. M. P. uczestniczył także w 2 innych zdarzeniach szkodowych w związku z którymi (...) S.A. w W. wypłaciła świadczenia odszkodowawcze:

- odszkodowanie w wysokości 8.471,36 zł za szkodę z dnia 26 maja 2009 r.;

- odszkodowanie w wysokości 6.577,61 za szkodę z dnia 6 grudnia 2012 r. /zestawienie - k. 460 - 462/

W dniu 31 marca 2010 r. M. P. doznał szkody w związku ze zdarzeniem z udziałem pojazdu objętego ochroną ubezpieczeniową przez (...) S.A. (...)w W.. W związku ze zdarzeniem wypłacono mu kwotę 6.600 zł z tytułu doznanej szkody całkowitej oraz zwrócono kwotę 457,50 zł za koszty parkowania pojazdu. /zaświadczenie z (...) - k. 444 i 478; zestawienie - k. 460 - 462/

Nadto, M. P. 3- krotnie, w dniach: 25 września 2009 r., 25 marca 2014 r. oraz 18 lutego 2016 r. uczestniczył w kolizjach spowodowanych przez pojazdy pozostające pod ochroną ubezpieczeniową (...) S.A. w W.. W dniu 25 września 2009 r. nastąpiła szkoda w wyniku uderzenia przez samochód sprawcy w poprawnie oznaczony holowany pojazd M. P.. Na podstawie decyzji ubezpieczyciela wypłacono ubezpieczenie pojazdu wg jego wyceny. Natomiast w dniu 25 marca 2014 r. sprawca wymuszając pierwszeństwo uderzył w pojazd M. P. w konsekwencji czego nastąpiła kolizja pojazdu poszkodowanego z kolejnym samochodem. Wypłata świadczenia ubezpieczeniowego nastąpiła w części na podstawie decyzji ubezpieczyciela, a następnie w wyniku orzeczenia Sądu Rejonowego dla Łodzi- Śródmieścia w Łodzi w sprawie o sygn. akt I Nc 985/14. Z kolei w dniu 18 lutego 2016 r. sprawca spowodował kolizję podczas zjazdu z ronda. Na dzień 28 marca 2019 roku opisane zdarzenie pozostawało przedmiotem postępowania przed Sądem Okręgowym w Łodzi w sprawie o sygn. akt II C 1149/16, gdzie pozwany dokonał częściowego uznania powództwa (do kwoty 45.911,93 zł). /zaświadczenie (...) S.A. - k. 446; pismo - k. 447; nakaz zapłaty - k. 448; zestawienie - k. 460 - 462; zestawienie - k. 464/

Ponadto, zgodnie ze wspomnianą dokumentacją M. P. uczestniczył także w szkodzie w dniu 10 sierpnia 2011 r. w związku, z którą ówczesny ubezpieczyciel działający pod firmą (...) S.A. w W. wypłacił odszkodowanie w wysokości

5.449,03 zł. Następcą prawnym (...) S.A. w W. jest (...) S. A. w W.. /zestawienie - k. 460 - 462; wiedza znana Sądowi z urzędu/

M. P. uczestniczył także dwukrotnie w roli poszkodowanego w zdarzeniach, w którym pod marką L. występował ubezpieczyciel sprawcy (16 stycznia 2009 r. i 15 lutego 2013 r.). /zestawienie - k. 464; zestawienie - k. 460 - 462/

M. P. 5 - ciokrotnie, w dniach: 1 grudnia 2014 r., 31 października 2012 r., 6 sierpnia 2012 r., 17 lipca 2012 r. oraz 2 lipca 2009 r. uczestniczył w kolizjach spowodowanych przez pojazdy pozostające pod ochroną ubezpieczeniową Towarzystwa (...) S.A. w W.. W dniu 1 grudnia 2014 r. sprawca przy zmianie pasa ruchu uderzył w samochód M. P.. Z kolei w dniu 31 października 2012 r. nastąpiła kolizja z udziałem pojazdu M. P. w wyniku zahaczenia go przez zjeżdżającą z ronda ubezpieczoną. W związku z tym zdarzeniem, wypłacono odszkodowanie zgodne z decyzją ubezpieczyciela. Natomiast w dniu 6 sierpnia 2012 r. prowadzony przez M. P. pojazd został uszkodzony w wyniku wymuszenia pierwszeństwa przez ubezpieczonego sprawcę zdarzenia. W związku z tym zdarzeniem, wypłacono odszkodowanie decyzją ubezpieczyciela. Z kolei w dniu 17 lipca 2012 r. sprawca zdarzenia podczas zmiany pasa ruchu przez nieuwagę uderzył w pojazd M. P.. Natomiast w dniu 2 lipca 2009 r. ubezpieczony sprawca chcąc skręcić w trakcie ruchu na rondzie przeciął pas, w związku z czym doszło do kolizji z pojazdem M. P.. W związku z tym zdarzeniem M. P. również otrzymał odszkodowanie zgodne z decyzją ubezpieczyciela. /decyzja - k. 474; zestawienie - k. 452-453; zestawienie - k. 460 - 462/

M. P. w dniach 7 lutego 2013 r. i 7 września 2010 r. uczestniczył w kolizjach spowodowanych przez pojazdy pozostające pod ochroną ubezpieczeniową Towarzystwa (...) w W.. W sprawie zdarzenia z dnia 7 lutego 2013 r. prowadzone jest postępowanie przygotowawcze- dokumentacja ubezpieczyciela pozostaje w dyspozycji prokuratury. Zgodnie z ustaleniami poczynionymi przez Policję - w dniu 7 września 2010 r. ubezpieczony sprawca nie ustąpił pierwszeństwa przejazdu poszkodowanemu. Ubezpieczyciel w następstwie zdarzenia wypłacił odszkodowanie w wysokości 1.150 zł po uwzględnieniu 50% przyczynienia się poszkodowanego przy powstaniu szkody całkowitej. /informacja - k. 454; zestawienie - k. 460 - 462; pismo - k. 477/

M. P. w dniach: 26 marca 2013 r., 4 września 2013 r. oraz 30 czerwca 2016 r. uczestniczył w kolizjach spowodowanych przez pojazdy pozostające pod ochroną ubezpieczeniową (...) Spółki Akcyjnej w S.. /zaświadczenie (...) S.A. - k. 442, 463, 457 - 459/

M. P. uczestniczył także w zdarzeniu w dniu 28 kwietnia 2013 r. w związku, z którym (...) S.A. w S. działające także pod marką (...) wypłaciło odszkodowanie w wysokości 22.915 zł. /zestawienie - k. 460 - 462/

Dodatkowo, zgodnie z dokumentacją (...) SA w S. M. P. uczestniczył w szkodzie w dniu 22 października 2009 r. w związku, z którą (...) S.A. w W. wypłaciła mu świadczenie ubezpieczeniowe wysokości 1.900 zł /zestawienie - k. 460 - 462/

Dwukrotnie w dniu 11 sierpnia 2009 r. oraz w dniu 1 kwietnia 2012 r. M. P. uczestniczył w kolizji spowodowanej przez sprawcę pozostającego wówczas pod ochroną ubezpieczeniową działającego wówczas Towarzystwa (...) S.A., a będącego poprzednikiem prawnym (...) S.A. (...). /zestawienie - k. 464; zaświadczenie (...) S.A. (...) wraz z dokumentacją szkody - k. 466 - 471/

(...) S.A. (...) na podstawie zawartej z M. P. ugody wypłaciło mu odszkodowanie za szkodę z dnia 2 lutego 2017 r., spowodowaną zdarzeniem, w którym kierujący pojazdem O. na rondzie nie zastosował się do znaku A-7 i nie ustąpił pierwszeństwa pojazdowi marki J.. / pismo (...) S.A. Vienna (...) k. 473/

Zgodnie z dokumentacją (...) S.A. w S., M. P. uczestniczył także w szkodzie z dnia 9 sierpnia 2009 r., w związku z którą (...) S.A. (...) wypłaciła odszkodowanie w wysokości 1.165,34 zł. Ponadto, zgodnie z przywołaną dokumentacją M. P. uczestniczył także w szkodzie w dniu 30 marca 2012 r. w związku, z którą (...) S.A. (...) wypłaciła odszkodowanie w wysokości 5.639,71 zł. /zestawienie - k. 460 - 462/

W dniu 10 listopada 2011 r. M. P. uczestniczył w kolizji spowodowanej przez sprawcę pozostającego wówczas pod ochroną ubezpieczeniową Towarzystwa (...) w W., który zjechał drogę powodowi. Odszkodowanie zostało wypłacone częściowo na podstawie decyzji ubezpieczyciela oraz częściowo na podstawie wyroku Sądu Okręgowego w Łodzi z dnia 9 grudnia 2013 r. wydanego w sprawie III Ca 794/13. /pismo TUZ - k. 472; zestawienie - k. 460 - 462/

Za szkodę z dnia 8 maja 2014 r. Towarzystwo (...) w W. wypłaciło M. P. kwotę 10.329,37 zł za uszkodzenie pojazdu marki J. nr rej. (...). W przebiegu zdarzenia kierujący samochodem marki F. (sprawca zdarzenia) podczas cofania z miejsca parkingowego uderzył w lewy bok przejeżdżającego samochodu marki J.. /zaświadczenie TUZ - k. 446/

Zgodnie z dokumentacją (...) S.A. w S. M. P. uczestniczył w szkodzie w dniu 7 września 2010 r., w związku z którą (...) w W. wypłaciła świadczenie ubezpieczeniowe w wysokości 1.150 zł. /zestawienie - k. 460 - 462/

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o przywołany materiał dowodowy, którego wiarygodność nie budziła wątpliwości. Z uwagi na niemożność przesłuchania drugiego uczestnika zdarzenia - R. G., z powodu nie wskazania przez stronę pozwaną jego adresu pobytu, wskazany dowód nie został przeprowadzony. Sąd, zgadzając się ze stanowiskiem prezentowanym w orzecznictwie, z uwagi na zasadę bezpośredniości, uznał za niedopuszczalne, aby w miejsce zeznań tego świadka przyjąć jako podstawę ustaleń faktycznych jego zeznania złożone w postępowaniu karnym czy też dokumenty prywatne (oświadczenie uczestnika kolizji, protokół rozpytania na okoliczność zdarzenia ubezpieczeniowego). Z powodu takiego stanu rzeczy, w tym bierności po stronie pozwanej, Sąd oparł ustalenia w zakresie przyczyn i przebiegu zdarzenia w całości na zeznaniach powoda i przedstawionych przez niego dokumentach dotyczących pojazdu, skazującym wyroku nakazowym z dnia 19 grudnia 2014 roku wydanym w sprawie VII W 4218/14 przez Sąd Rejonowy dla Łodzi - Widzewa w Łodzi oraz w zakresie zbieżnym z ww. dowodami - na treści opinii powołanego w sprawie biegłego. Przy czym na tym ostatnim dowodzie, Sąd oparł także ustalenia dotyczące zakresu uszkodzeń pojazdu, ich wartości i kosztów naprawy.

Biegły M. M. wykonał powierzone mu zadanie rzetelnie, sporządzając opinię, w której wnikliwie przedstawił zakresloną w tezie dowodowej problematykę. W wyjaśnieniach oraz złożonych opiniach uzupełniających wyczerpująco odniósł się do wszystkich wątpliwości podnoszonych przez strony sporu. Wszelkie dające się ustalić na podstawie zgromadzonego materiału dowodowego informacje konieczne dla ustalenia okoliczności zdarzenia szkodowego zostały wyjaśnione.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Powód dochodzi od Ubezpieczeniowego Funduszu Gwarancyjnego zapłaty odszkodowania z tytułu uszkodzenia pojazdu J. w wyniku zdarzenia drogowego z dnia 27 sierpnia 2014 r. z udziałem nieobjętego ubezpieczeniem OC pojazdu użytkowanego przez R. G..

Na mocy art. 98 ust. 1 pkt. 1 i pkt. 3 lit. a, ustawy z dnia 22 maja 2003 r. o ubezpieczeniach obowiązkowych, Ubezpieczeniowym Funduszu Gwarancyjnym i Polskim Biurze Ubezpieczycieli Komunikacyjnych (tj. z dnia 15 listopada 2019 r. Dz. U. 2019.2214), do zadań Funduszu należy zaspokajanie roszczeń m.in. z tytułu ubezpieczeń obowiązkowych odpowiedzialności cywilnej posiadacza pojazdu, w granicach określonych na podstawie przepisów rozdziałów 2 i 3, za szkody powstałe na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej w mieniu, gdy szkoda została wyrządzona w okolicznościach uzasadniających odpowiedzialność cywilną posiadacza pojazdu mechanicznego lub kierującego pojazdem mechanicznym, a nie ustalono ich tożsamości oraz gdy posiadacz zidentyfikowanego pojazdu mechanicznego, którego ruchem szkodę tę wyrządzono, nie był ubezpieczony obowiązkowym ubezpieczeniem OC posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Sąd ustalił, że sprawcą szkody był R. G., którego pojazd nie był objęty ochroną ubezpieczeniową w zakresie obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych w rozumieniu art. 1 pkt 1 w/w ustawy z dnia 22 maja 2003 r. stąd legitymacja procesowa bierna pozwanego nie budzi wątpliwości.

Zakres odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego wynika z art. 436 § 2 zd. 1 k.c. w myśl którego, w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody naprawienia szkód można żądać tylko na zasadach ogólnych. Zatem należało się oprzeć na art. 415 k.c. przewidującym, iż kto z winy swej wyrządził drugiemu szkodę, obowiązany jest do jej naprawienia. Przywołany przepis kształtuje odpowiedzialność na zasadzie winy. Przesłankami odpowiedzialności są: szkoda, wina i związek przyczynowy pomiędzy czynem a szkodą. Przesłanki te zostały w niniejszej sprawie spełnione.

Na skutek kolizji z dnia 27 sierpnia 2014 r. powód doznał szkody w mieniu w postaci uszkodzenia należącego do niego pojazdu.

Ważąc wystąpienie winy, Sąd oparł się na jej normatywnej koncepcji, zgodnie z którą zarzut można postawić, gdy dany podmiot zachował się w sposób sprzeczny z określoną normą postępowania, w sytuacji gdy miał on możliwość dania posłuchu tej normie. Badając kwestię winy, w braku aktywności dowodowej po stronie pozwanej, Sąd zmuszony był odwołać się do zeznań powoda, opinii biegłego, posiłkując się prawomocnym wyrokiem z dnia 19 grudnia 2014 r. wydanym przeciwko R. G. w sprawie VII W 4218/14. Sąd ustalił, że kierowca R. (...) nie zachował szczególnej ostrożności i bezpiecznego odstępu od pojazdu poprzedzającego, na skutek czego doszło do uderzenia w tył, wykonującego manewr skrętu w prawo, samochodu marki J. o nr rej. (...), który następnie uderzył w słup telekomunikacyjny oraz ogrodzenie posesji nr (...) ul. (...), co spowodowało szkodę w mieniu powoda. R. G. popełnił wykroczenie, za które został ukarany grzywną. Winę R. G. potwierdza także przedstawiona przez powoda wersja wydarzeń, której wiarygodność potwierdził powołany w sprawie biegły.

Niewątpliwie więc R. G. nie dochował wymaganej od niego ostrożności w poruszaniu się po drodze publicznej. Pozwala to przyjąć, iż zachował się w sposób sprzeczny z obowiązującymi normami, spowodował stan zagrożenia, zatem należy przypisać mu winę za zaistnienie przedmiotowego zdarzenia, a w konsekwencji odpowiedzialność pozwanego (...). Nie ma też wątpliwości, że między zawinionym zachowaniem kierowcy R. a szkodą w postaci uszkodzenia pojazdu powoda wystąpił adekwatny związek przyczynowy przewidziany w art. 361 § 1 k.c. Szkoda po stronie powoda stanowiła, bowiem normalne następstwo zdarzenia drogowego.

W związku z powyższym, powództwo należało uznać za usprawiedliwione co do zasady.

Rozważając je następnie, co do wysokości - w zakresie kosztów naprawy uszkodzonego pojazdu, Sąd oparł się na opinii biegłego sądowego. W stosunku do części z rynku wtórnego zastosowano 50 % potrącenie wartości. Biegły podkreślił, iż powód podał więcej pozycji wymagających naprawy niż rzeczywiście wynikało to z materiału dowodowego, dlatego mając na względzie wcześniejsze uszkodzenia samochodu w wyniku innej kolizji, przy uwzględnieniu naprawy uszkodzeń z wykorzystaniem oryginalnych sygnowanych logo producenta części (jakości O), koszt naprawy J. wyniósł 80.763,56 zł.

Naprawy pokolizyjnej powód dokonał we własnym zakresie (pracował w zakładach zajmujących się naprawą samochodów) wraz ze znajomym, na podstawie części zakupionych na giełdzie w P..

W tym miejscu należy wskazać, iż podniesiony przez pozwanego zarzut jakoby samochód można był naprawić przy użyciu części jakości Q, okazał się bezpodstawny, co jasno wykluczyła opinia powołanego w sprawie biegłego. J. (...) bowiem nie mógł być naprawiony przy użyciu innych części niż wskazane przez powoda, z uwagi na ich nie istnienie na rynku.

Podsumowując zatem należało przyjąć, iż całość szkody, której koszt usunięcia wynosił 80.763,56 zł, była rezultatem zdarzenia z dnia 27 sierpnia 2014 r., a powodowi przysługuje przy tym prawo usunięcia następstw kolizji, w sposób przez niego wybrany, w tym częściami oryginalnymi. Kwestia ta została już przesądzona w obszernym orzecznictwie.

W dalszej kolejności Sąd rozważył podniesiony przez pozwanego zarzut przyczynienia się powoda do powstania szkody. Zgodnie, bowiem z art. 362 k.c. jeżeli poszkodowany przyczynił się do powstania lub zwiększenia szkody,

obowiązek jej naprawienia ulega odpowiedniemu zmniejszeniu stosownie do okoliczności, a zwłaszcza do stopnia winy obu stron.

Chociaż za naganne należy uznać, iż w dniu zdarzenia powód nie posiadając uprawnień do kierowania pojazdami, prowadził samochód, okoliczność ta pozostaje obojętna dla rozstrzygnięcia niniejszej sprawy. Brak uprawnienia do prowadzenia pojazdów mechanicznych przez M. P. nie pozostaje, bowiem w adekwatnym związku przyczynowym z zaistniałym zdarzeniem. W zwykłym porządku rzeczy nie występuje powiązanie kauzalne pomiędzy uczestnictwem w ruchu drogowym kierowcy pojazdu mechanicznego nieposiadającego wymaganych uprawnień, a wypadkiem komunikacyjnym. Powiązanie to miałyby miejsce tylko wtedy, gdyby brak uprawnień do prowadzenia pojazdu miał wpływ na zaistnienie wypadku, a w konsekwencji na powstanie lub rozmiar doznanej szkody. Takiego wpływu w stanie faktycznym niniejszej sprawy dopatrzyć się jednak nie można. Brak jest, bowiem materiału dowodowego, który miałby przemawiać za uznaniem, że M. P. nie posiadał wystarczających umiejętności do prowadzenia samochodu i w związku z ich brakiem spowodował wypadek.

Także udział powoda w kilkudziesięciu kolizjach na przełomie kilku lat i uzyskanie wielu odszkodowań nie daje podstaw do ustalenia, iż powód w jakikolwiek sposób przyczynił się do przedmiotowej kolizji. W większości z tych kolizji powód stawał się ofiarą nie ustąpienia mu pierwszeństwa przez innych uczestników ruchu (głównie na rondach). Niewątpliwie ilość tych zdarzeń daleko wykracza poza przeciętną miarę wypadków losowo przypadających na jednego uczestnika jazdy i sugeruje, że powód wykorzystuje drobne błędy innych kierowców, choć nie muszą one skutkować spowodowaniem wypadku. Mimo to, ustalony przebieg przedmiotowego zdarzenia – uderzenie w tył samochodu powoda przez inny pojazd- przy braku zeznań drugiego uczestnika zderzenia – nie pozwala na uznanie, że powód miał jakikolwiek wpływ na zaistnienie przedmiotowego wypadku komunikacyjnego czy też wysokość szkody, wobec czego zarzut należało uznać za bezzasadny.

Podstawę rozstrzygnięcia o odsetkach ustawowych stanowi art. 481 § 1 k.c. Odsetki ustawowe od kwoty 80.763,56 zł odszkodowania zasądzono po upływie 30 dni od dnia, w którym pozwany otrzymał dokumenty dotyczące zgłoszenia przez powoda szkody i był w po tym czasie zobowiązany do jej naprawienia, tj. od 14 maja 2015 r. od dnia zapłaty. Przy czym Sąd uwzględnił zmianę stanu prawnego w zakresie prawa wymagającego rozróżnienia okresów naliczania odsetek według innych stóp procentowych przed i po dniu 1 stycznia 2016 r.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 100 k.p.c. stosownie do jego wyniku. Roszczenie powoda uwzględnione zostało w 80,76 % (uwzględniono kwotę 80.763,56 zł z dochodzonych 100.000 zł). Łącznie poniesione przez strony koszty to 23.489,92 zł, z czego powód winien ponieść tylko 19,24 %, czyli 4.519,46 zł, a poniósł faktycznie 14.634,27 zł (opłata 5000 zł, wynagrodzenie pełnomocnika 7200 zł, opłata od pełnomocnictwa 17 zł, wynagrodzenie biegłego 2417,27 zł). Różnicę, wynoszącą 10.114,81 zł zasądzić zatem należało od pozwanego na rzecz strony powodowej.

M. P. na poczet zaliczek z tytułu wynagrodzenia biegłego sądowego uiścił łącznie kwotę 2.500 zł, zaś należne od powoda z tego tytułu wydatki wyniosły 2.417,27 zł. Przy czym z powodu tymczasowego wyłożenia przez Skarb Państwa kosztów wynagrodzenia biegłego przyznanych postanowieniem z dnia 12 września 2017 r. (zarządzenie k. 276)., z uiszczonej przez powoda dnia 6 listopada 2017 r. zaliczki, Sąd nakazał przesięgować kwotę 638,65 zł na poczet dochodów budżetowych Skarbu Państwa - w pkt. 3 wyroku. Na podstawie art. 84 ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych, Sąd natomiast zwrócił powodowi pozostałą nadpłaconą kwotę 82,73 zł - pkt 4 wyroku.